

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.386 van 7 november 2002
in de zaak A. 116.907/VII-25.836.**

In zake : Jan SMET,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. DE CUYPER,
kantoor houdende te SINT-NIKLAAS,
Vijfstraten 57

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van
OOST-VLAANDEREN.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jan SMET op 14 februari 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 20 december 2001 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Stekene van 25 juni 2001, waarmee aan verzoeker de milieuvergunning wordt verleend voor het exploiteren van een rundveebedrijf, gelegen op de percelen kadastraal bekend onder Stekene 3, Afdeling Kemzeke, Sectie A, nr. 140a, aan de Meersstraat z.n., 9190 Stekene, gegrond wordt verklaard en de vergunning wordt geweigerd;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 12 september 2002, houdende bevel tot neerlegging van het verslag en oproeping van de partijen om te verschijnen op 3 oktober 2002;

Gelet op de mededeling van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. WALGRAEVE die, loco Advocaat W. DE CUYPER verschijnt voor verzoeker, en van bestuurssecretaris C. HUYSENTRUYT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

Verzoeker exploiteert een landbouwbedrijf in Stekene.

In 1992 doet hij aangifte van de exploitatie van 20.000 kippen, de opslag van 360 m³ dierlijke mest en de opslag van 5.000 liter mazout. Het college van burgemeester en schepenen neemt, op 6 juli 1992, enkel akte van de opslag van dierlijke mest. Op 26 april 1999 verleent het college van burgemeester en schepenen vergunning voor het winnen van grondwater.

Op 18 april 2001 dient verzoeker een milieuvergunningsaanvraag in, met als voorwerp :

- stallen met plaatsen voor 125 runderen;
- een stalplaats voor 3 landbouwvoertuigen en aanhangwagens;
- de opslag van 2.500 liter mazout in een bovengrondse houder;
- een verdeelslang voor mazout;
- de opslag van 808 m³ dierlijke mest;
- een grondwaterwinning van 4.450 m³/jaar.

Op 25 juni 2001 verleent het college van burgemeester en schepenen de gevraagde vergunning.

De Vlaamse Landmaatschappij tekent administratief beroep aan tegen de vergunning, met volgende argumentatie :

"De beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen voldoet niet aan de bepalingen van art. 33 ter § 1, 1° van het Mestdecreet aangezien de inrichting geen bestaande veeteeltinrichting betreft en er geen vergunningen kunnen verleend worden die een verhoging van de vergunde mestproductie tot gevolg hebben".

Na gunstige adviezen van de afdeling ROHM en van de afdeling water, ongunstige adviezen van de afdeling milieuvergunningen, de Vlaamse Landmaatschappij en de provinciale milieudeskundige, en uiteindelijk een ongunstig advies van de provinciale milieuvergunningscommissie neemt de bestendige deputatie op 20 december 2001 de bestreden beslissing : de vergunning wordt geweigerd op grond van volgende argumenten :

"(...)

Gelet op het beroepschrift op 25 juli 2001 ingediend door de adviesinstantie de VLAAMSE LANDMAATSCHAPPIJ Ganzendries 149, 9000 Gent, dat de volgende beroepsargumenten bevat :

'De beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen voldoet niet aan de bepalingen van art. 33 ter § 1, 1° van het Mestdecreet aangezien de inrichting geen bestaande veeteeltinrichting betreft en er geen vergunningen kunnen verleend worden die een verhoging van de vergunde mestproductie tot gevolg hebben'.

(...)

Overwegende dat de inrichting noch als een bestaande landbouwwinrichting noch een bestaande veeteeltinrichting beschouwd kan worden aangezien de VLM de aangifte voor het aanslagjaar 1992 of 1993 tot op heden niet ontvangen heeft;

Overwegende dat het exploiteren en/of het veranderen van een veeteeltinrichting volgens art. 5.9.3.1, § 1 van Vlarem II uitsluitend toegelaten is indien het een bestaande veeteeltinrichting betreft of het omvormen betreft van een bestaande landbouwwinrichting; dat aan bovenvermeld artikel van het Vlarem II niet voldaan wordt;

Overwegende dat de exploitant niet beschikt over een geldige vergunning voor het houden van dieren zodat er een vergunde mestproductie is van 0 kg P_2O_5 / jaar en 0 kg N / jaar; dat de gewenste vergunde mestproductie 2.614 kg P_2O_5 / jaar en 8.001 kg N / jaar bedraagt, afkomstig van 38 runderen < 1 jaar, 47 runderen van 1 tot 2 jaar en 40 'andere' runderen; dat er, gelet op het voorafgaande, niet voldaan wordt aan art. 33 ter, §1, 3°, van het Mestdecreet aangezien de aanvraag een stijging van de vergunde mestproductie inhoudt; (...)

(...)

Overwegende dat alle argumenten van de VLM terecht zijn;

(...)"

2. De kennelijke ongegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van :

"de beginselen inzake gelijkheid en niet-discriminatie (artikelen 10 en 11 van de Grondwet) en het beginsel van de vrijheid van handel en nijverheid (decreet van 2-17 maart 1791 en artikel 6 § 1 VI van de bijzondere wet van 8 augustus 1980) en van het recht op vrije keuze van beroepsarbeid (artikel 23.1 van de Grondwet) en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur (zorgvuldigheidsbeginsel)";

dat verzoeker doet gelden dat de bestreden beslissing ten onrechte overweegt dat zijn aanvraag een niet-bestaande landbouw- of veeteeltinrichting betreft, die niet mag worden geëxploiteerd op grond van artikel 5.9.3.1, § 1 van VLAREM I en artikel 33ter, 1, 1° van het meststoffendecreet; dat hij doet gelden dat "deze reglementaire bepalingen" niet vermogen nieuwe inrichtingen of daarmee gelijkgestelde inrichtingen te verhinderen om zich op de markt te vestigen en hen aldus uit te sluiten van de mogelijkheid om handel en nijverheid te voeren en de exploitant uit te sluiten van de mogelijkheid op vrije keuze van beroepsarbeid, dat beperkingen op vrijheid van handel en nijverheid hun grondslag moeten vinden in de wet en dat de "verordeningen van de centrale of de regionale overheden" in geen geval de uitoefening van een beroep of bedrijf uitsluiten of beperken "tenzij in uitvoering van de wet"; dat hij daaraan toevoegt dat zijn inrichting als een bestaande inrichting moet worden beschouwd, dat toen hij in 1992 bij de gemeente de exploitatie meldde van 20.000 kippen, de opslag van 360 m³ dierlijke mest en de opslag van 5.000 liter mazout, het college van burgemeester en schepenen enkel akte heeft genomen van de opslag van dierlijke mest, dat alsdan niemand hem wees op de verplichting tot het indienen van een milieuvergunningsaanvraag zowel voor de kippen als voor het rundvee zodat de inrichting, daar zij reeds geruime tijd wordt uitgebaat, als een bestaande inrichting diende te worden beschouwd;

2.1.2.1. Overwegende dat artikel 33ter, § 1, 1°, c, van het meststoffen-decreet luidt als volgt :

"(...) tot en met 31 december 2004 :
(...)

c) kan met betrekking tot de diersoorten, bedoeld in artikel 5, geen milieuvergunning als bedoeld in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning worden verleend voor nieuwe veeteeltinrichtingen, noch voor veranderingen van bestaande veeteeltinrichtingen die een verhoging van de vergunde mestproductie te berekenen volgens artikel 33bis, § 2 van de bestaande veeteeltinrichting tot gevolg hebben, behoudens wanneer het gaat om een herlocalisatie van een bestaande veeteeltinrichting voortvloeiende uit ruilverkavelingen, landinrichting, natuurinrichting en/of onteigeningen om openbaar nut en de nieuwe of bijkomende mestproductie niet hoger is dan deze van de definitief stopgezette bestaande veeteeltinrichting";

dat artikel 2, 5°, van het meststoffendecreet een "nieuwe inrichting" als volgt definieert :

"een inrichting waarvan, voor wat betreft het aanslagjaar 1993, voor 29 september 1993 geen aangifte werd gedaan bij de Mestbank";

2.1.2.2. Overwegende dat verzoeker er ten onrechte van uitgaat dat het bestreden besluit zou zijn gestoeld op een "reglements bepaling"; dat het meststoffendecreet uiteraard wel degelijk een decreet is dat kracht van wet heeft; dat, voorts, verzoeker geenszins toelicht hoe in casu het gelijkheidsbeginsel zou zijn geschonden; dat, tenslotte, de bewering van verzoeker dat hij destijds niet zou zijn ingelicht geweest over zijn plicht om een milieuvergunning te vragen er onmogelijk toe kan leiden dat zijn inrichting als een bestaande inrichting conform artikel 2, 5° van het meststoffendecreet zou moeten worden beschouwd; dat verzoeker nergens stelt dat hij, voor wat het aanslagjaar 1993 betreft, vóór 29 september 1993 wel degelijk aangifte heeft gedaan bij de Mestbank; dat het middel kennelijk ongegrond is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker in het tweede middel aanklaagt dat de bestreden beslissing werd genomen als gevolg van een administratief beroep door de Vlaamse Landmaatschappij die zelf ook advies verleende over het beroep; dat hij doet gelden dat die regeling strijdig is met het onpartijdigheidsbeginsel "dat niet alleen opgenomen is in artikel 6 EVRM als één van de waarborgen op een eerlijk proces, maar ook, ingevolge de rechtspraak van het Hof van Cassatie en de Raad van State, een algemeen rechtsbeginsel vormt

"Wanneer de overheid optreedt in betwiste zaken moet zij, net als elk rechtscollege, voldoen aan de waarborg van onpartijdigheid. De rechterlijke onpartijdigheid houdt zowel de subjectieve onpartijdigheid in van de rechter zelf als de objectieve of structurele onpartijdigheid van het rechtscollege";

2.2.2. Overwegende dat blijkens zijn uiteenzetting verzoeker er ten onrechte van uitgaat dat de behandeling van een milieuvergunningsaanvraag een jurisdictionele handeling betreft, terwijl dergelijke handeling louter een daad betreft van actief bestuur; dat daarenboven verzoeker voorbijgaat aan het tweede lid van artikel 24, § 2 van het milieuvergunningsdecreet ingevoegd bij het decreet van 18 mei 1999 houdende diverse bepalingen naar aanleiding van de begroting dat bepaalt dat "de vertegenwoordigers van de adviesverlenende overheidsorganen (...) in de milieuvergunningscommissies geen stemrecht (hebben) bij de behandeling van de beroepen die zij, overeenkomstig § 1, 3°, hebben ingesteld";

2.3.1. Overwegende dat verzoeker als derde middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 17 van het milieuvergunningsdecreet, van "het motiveringsbeginsel" en "het ontbreken van

de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag"; dat de uiteenzetting van het middel er op neerkomt dat in de bestreden beslissing wordt gesteld "dat alle aangehaalde argumenten van de VLM terecht zijn", terwijl in de bestreden beslissing niet wordt aangegeven waarom dat zo is;

2.3.2. Overwegende dat de bestreden beslissing expliciet vermeldt dat de beroepsindiener tegen de vergunning aanvoerde dat de aanvraag niet voldoet aan artikel 33 ter, § 1, 1° van het meststoffendecreet aangezien de inrichting geen bestaande veeteeltinrichting betreft en er geen vergunningen kunnen verleend worden die een verhoging van de vergunde mestproductie tot gevolg hebben; dat daarop de bestreden beslissing de vergunning weigert op grond van volgende motivering :

"Overwegende dat de inrichting noch als een bestaande landbouwinrichting noch een bestaande veeteeltinrichting beschouwd kan worden aangezien de VLM de aangifte voor het aanslagjaar 1992 of 1993 tot op heden niet ontvangen heeft;

(...)

Overwegende dat de exploitant niet beschikt over een geldige vergunning voor het houden van dieren zodat er een vergunde mestproductie is van 0 kg P_2O_5 / jaar en 0 kg N / jaar; dat de gewenste vergunde mestproductie 2.614 kg P_2O_5 / jaar en 8.001 kg/N / jaar bedraagt, afkomstig van 38 runderen < 1 jaar, 47 runderen van 1 tot 2 jaar en 40 'andere' runderen; dat er, gelet op het voorafgaande, niet voldaan wordt aan art. 33 ter, § 1, 3°, van het Mestdecreet aangezien de aanvraag een stijging van de vergunde mestproductie inhoudt; (...)"

dat met die overwegingen afdoende is gemotiveerd waarom verzoekers vergunningsaanvraag niet kan worden ingewilligd; dat het middel kennelijk ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zeven november tweeduizend en twee, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Th. VAN RAEMDONCK.

M.-R. BRACKE.